

Minister til paany at tage Spørgsmaalet under Overveielse; dette er Alt, hvad jeg kan tillægge min Optraeden i denne Sag, og jeg er overbevist om, at hvis Ministeren ikke havde fundet gode Grunde for at stille Forslaget, saa vilde min Anmodning til ham om at stille det ikke have havt det Fjerneste at betyde. Det er altsaa ikke paa min Anmodning, at Forslaget er fremkommet. Men i Dyrigt er det slet ikke noget Nyt, der her er sket. Naar man gjennemgaar vor parlamentariske Historie, vil man finde, at det er sket oftere; thi det, som her er sket, er jo ikke Andet end, at man efter Forslag af vedkommende Minister gaar ind paa en Forhøielse af en tidligere forlangt Bevilling. Derfor jeg havde tillet et Endringsforslag derom mod Ministerens bestemte Modstand, saa vilde det have været noget Uørt, om jeg i en saadan Sag havde fundet Tilslutning hos Thinget; men vi ere jo altid gaaede ud fra, at naar man ønsker i en eller anden Retning at bevilge noget mere end foreslaaet, saa henvender man sig til vedkommende Minister, og kan man faae ham med, og kan man især faae ham til selv at stille Forslag derom, saa tror jeg, at alle Forventninger i den Retning ere fuldstændig tilfredsstillende. Af den Slags Tilfælde kjende vi, som sagt, flere i vor parlamentariske Historie, og det er altsaa hverten noget Sænsaaende eller Besynderligt eller Forunderligt, men en ganske naturlig Ting, der her er sket, nemlig, at et enkelt Medlem har udtalt en Mening om, at en forlangt Bevilling mulig var for lav, og at Ministeren, efter nærmere at have undersøgt Sagen og fundet nye Grunde for, at man kunde forhøie Bøvelset uden nogen Betænkning fra anden Side, derefter selv kommer med Forslag til en saadan Forhøielse.

R. Pedersen: Jeg bemærkede i Begyndelsen af mit Foredrag før, at jeg ikke tog Ordet for at udtale mig imod Ministerens Forslag, men at jeg fuldstændig kunde dele den Opfattelse, der blev gjort gjældende saavel af den høitagede Minister som af den ærede sidste Taler, at det nemlig er en vel fortjent Mand, om hvem Spørgsmaalet her dreier sig. Det var altsaa slet ikke derom, at jeg udtalte mig, men kun om den Anmodning, hvor efter Forslaget var fremkommet. Ganske vist maa man undertiden lade sig lede af Jølelse, men man skal dog være saa forsigtig, som mulig med sin Jølelse, netop for ikke at give det Udseende af, at man ikke skulde være lige gode Jølelser overfor alle lige veltjente, afgaaede Beskillingssmænd. Man kan nemlig ellers let komme til at give det Udseende af, at kun de, man fremdrager, ere veltjente, dygtige og hæderlige Mænd. Jeg skal ikke udtale mig videre om Sagen, men kun sige, at jeg personlig kjender lidt til Manden, at jeg har den største Agtelse for ham og nærer de samme Jølelser for ham, som jeg haaber, vi Alle nære. Jeg har kun havt en

vis Frygt for, at man kunde skabe Præcedenter, hvorefter den høitærede Krigsminister ikke blev Nummer Et, men Nummer To.

Krigsministeren: Jeg tror, at jeg saa vel i Dag som ved 1ste Behandling har udtalt mig paa saadan Maade, at en Bemærkning om, at man skal være lige gode Jølelser for alle veltjente, afgaaede Guibedsmand, umulig kan være rettet mod mig. Jeg tror ogsaa, at det høie Thing vil erkjende, at jeg i alle mine Forhold har tillet mig, og jeg haaber ogsaa, at mine fremtidige Forhold ville vise, at jeg ogsaa fremdeles vil stille mig saaledes, at hvor Thinget har Ret til at være Nummer Et, der vil jeg ogsaa respektere Thinget som Nummer Et, men at hvor jeg ifølge min Stilling har Ret til at være Nummer Et, jeg ogsaa altid vil vide at sørge for at være det.

Billie: Jeg fortænter ikke den høitærede Krigsminister i, at han med Glæde har grebet Leiligheden til at opnaa en yderligere Forhøielse af Pensionen til den her omtalte Mand; men jeg maa rigtignok tilstaa, at for mig staar denne Sags Behandling i en saa skærende og grel Modsetning til den Behandling, som forskjellige andre extraordinære Pensionslove have fundet her i Thinget, at jeg ikke kan andet end studsse over, at det skal være tilstrækkeligt, at der under 1ste Behandling fra et enkelt Medlem fremkommer en Udtalelse om en Forhøielse, for at Ministeren sieblikkelig opdager nye Grunde, som han ikke før kjendte. Det ærede Medlem, som ved forrige Behandling anbefalede denne Mand, var den Dag særdeles mild og venlig stemt; han faae endogsaa Fortjeneste og Bevis paa virkelig Fortjeneste — det anførte han tilfids og tillægger det altsaa størst Værdi — deri, at den Paagjældende var af Kongen benaaded med en Titel og gjort til Ridder og Dannebrogsmænd. Det er ikke ganske almindeligt at høre det ærede Medlem betragte kongelig Titel og Udnævnelse til Ridder og Dannebrogsmænd som aldeles ubestridelig Adkomst til Fortjeneste. Jeg agter at stemme mod det stillede Endringsforslag. Derfor Regjeringen oprindelig havde indbragt Forslag om at Mandens Pension skulde være 600 Rd., saa havde jeg med Forhøielse stemt derfor, thi jeg er ikke i fjerneste Maade besjælet af ond Billie mod den Paagjældende. Jeg har aldrig set eller hørt noget til ham, men Alt, hvad jeg veed om ham, er til hans Fordel. Derfor Forslaget var kommet fra Regjeringen, vilde jeg have anset det for at være stemmende med den almindelige Opfattelse af den Slags Spørgsmaal. Nu vil jeg holde mig til Regjeringens Forslag om de 500 Rd. og vil ikke gaa ind paa en Forhøielse, der er fremfaldt paa en saadan Maade, og det uagtet Taler er om en Ridder og Dannebrogsmænd.